

1928 JÚNIUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXVII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

6. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő

CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1928. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.
(Telefon: Teréz 237—22.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

I.

MEGHÍVÓ FELOLVASÓ ÜLÉSRE.

F. é. június hó 22-én, pénteken d. u. 5 órakor az Országos Erdészeti Egyesületben (Budapest, V., Alkotmány-u. 6. sz. II. emelet)

dr. Tuzson János egyet. ny. r. tanár: *a zalamegyei bükkösök pusztulása* címen bemutatásokkal kapcsolatos előadást tart.

Az egyesület t. tagjait és minden érdeklődőt erre a közérdekű felolvasásra tisztelettel meghívjuk.

Budapest, 1928 június hó 8-án.

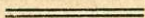
*Az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*

II.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmánya f. é. június 23-án (szombaton) d. u. 5 órakor Budapesten, az egyesület helyiségeiben rendes ülést tart.

III.

Meghívás vidéki közgyűlésre. Szombathely r. t. város részéről az O. E. E. elnökségéhez meghívás érkezett, hogy egyesületünk f. é. közgyűlését szeptember hó első napjaiban ott tartsa meg. A hálára kötelező kedves meghívást igazgatóválasztmányunk fennemlített gyűlésén fogja tárgyalni. Örvendetes, hogy egyesületünk ismét vidéken fogja közgyűlését tarthatni.

Tölgyfiatalosaink felszabadításának kérdése.

A meddő évek sorozata után a közelmúltban több makktérő évünk volt, amelyek nyomán csonka országunkban sok ezer holdon igen szép tölgyalátelepülés keletkezett. A gondos erdőgazda ezeket még alátelepítés útján is lényegesen bővítette s a tölgytenyésztés terén a meddő évek alatt kényszerűen keletkezett hátramaradás így örvendetes módon országsszerte elenyészett. Természetesen tarra vágott területek mesterséges úton való erdősítése és a fiatalosoknak tölgygyel való utánpótlása terén is sok történt, ezekre a területekre azonban jelen soraim nem vonatkoznak.

A természetes felújítás utáni törekvés következtében igen nagy, egyenletesen megritkított vágásterületek vártak a felújulásra, illetőleg a felújításra, amely a természet bőséges áldása révén mindenütt ott, ahol ezeknek az egyenletesen megritkított területeknek elgyomosodása még nem haladt nagyon előre, kitűnően sikerült. Hogy saját tapasztalatom alapján konkrét példákat is említsek, pl. a mintegy 25.000 k. holdnyi hercegprimási erdőbirtokon több mint 3000 holdnyi területen vannak eszményi módon felújult vágásterületek, úgyszintén a közalapítványi erdőkben is óriási területeken áll a tölgyfiatalos felett még 0.4—0.6 sűrűségű anyállomány. A természetes település ezen felül bekövetkezett nagy oly területeken is, amelyek csak igen sokára kerülnek vágásra s ahol ezért az alátelepülés nem lesz idejekorán felszabadítható s ezért lassankint ismét el fog tűnni.

A hazai erdőgazdaság egyik fontos teendője lesz a legközelebbi években, hogy a tölgyfiatalosokat, *kellő megerősödésük után, idejekorán minél nagyobb területen* felszabadítsa. Ennek módjáról kívánok a következőkben elmélkedni.

Erdőgazdáink az új üzemrendezési utasítással kezdeményezett szabadabb gazdálkodás révén vágásaikkal könnyebben mozognak, mint azelőtt, egyben azonban csodálatosan konzervatívek maradtak: fokozatos felújító vágás alatt mást, mint az állományok teljesen *egyenletes* megritkítását úgyszólván sehol sem láttam!

Az egyenletes ritkítás mellett a napfény a vágásterületet mindenütt éri s nyomán az elgyomosodás csakhamar fellép, különösen a jobb talajokon. Már az első vágásfokoknál is nélkülözöm általában *az oldalról árnyékoló sűrűbben tartott állományrészeket*, amelyek a gyomot fékentartják és visszafojtják. Új állományok vágás alá vételénél ezt a szempontot melegen ajánlom szaktársaim figyelmébe, mert az egyenlőtlen ritkításnak, a lékelő vágáshoz való közeledésnek, amely a már meglévő fiatalost felkeresi és a szükséges mértékben felszabadítja, miközben az alátelepülés nélküli részeket egyáltalában nem bántja vagy csak gyengén gyéríti, igen szép és sikeres példáira hivatkozhatom, amelyek azonban hazánkban igen ritkák. A meg nem ritkított állományrészekbe oldalról beözönlő s a napnak csak néhány órájára terjedő napfény ott is életrekelte a fiatalost, anélkül, hogy veszedelmes elgyomosodástól kellene tartani.

Amennyire egyenletesen már nagyobb mértékben kiritkított vágásterületen ez még lehetséges, a tölgyfiatalosaink felszabadításánál is nem annyira a záródásnak 2—3 vágásfokban való egyenletes további megbontását, hanem az *egyenlőtlen eljárást* ajánlom, amely egyes részeken teljesen felszabadít és ezzel a szomszédos területeket is bőséges oldalvilágításhoz juttatja, amely a tölgyfiatalost ott több éven át életben tartja. Ez az eljárás egyszerűsíti a kezelést. Nagyobb foltokban teljesen felszabadítja a fiatalost, amely némi oldalárnyéket még élvez és erőteljesen felszökik, anélkül, hogy későbbi felszabadító vágásoknál újabb és újabb termelési és kihatástal sérüléseknek lenne kitéve. Az inkább együttfekvő

termelvényeket is szívesebben veszi a kezelés, mint a nagy területen egyenletesen elszórtak, amelyek kiszállítása és a vágásban való értékesítése is némileg nehezebb.

Erdőtenyésztési szempontból pedig főként azért ajánlom az egyenlőtlen használat módszerét, mert meggyőződésem szerint az évi vágástét betartása mellett is nagyobb területen s több évre biztosíthatjuk így a tölgy fiatalos életben maradását, mint egyenletes továbbritkítás esetén, amikor a többszöri termelés és szállítás okozta károk nagyobbak.

Ahol sok a felszabadítandó tölgyfiatalos, ott a közelebbi években újabb területek megbontásától tartózkodni kell, s az üzem súlypontja a tölgyes részek felújulásának idejekorán való felszabadítására helyezendő.

Kérem szaktársaimat, hogy a fennebb röviden vázolt eljárást a helyi viszonyokhoz alkalmazkodó változatban legalább kísérletképen alkalmazzák és tapasztalataikról az Erdészeti Lapokban majdan akkor, amikor az eredmény meg lesz ítéltető, számoljanak be.

A felszabadított fiatalosok további ápolásánál ott, ahol az alátelepítéseknél a csermakk nagy mértékben felhasználtatott, ennek a fafajnak a tölgy javára leendő visszaszorítása lesz a gazdaság feladata.

B. K.

